

være et sandt og med Loven stemmende Udtryk for Kommunens Skatteevne.

Det andet Middel til at bevirke en mere ensartet Ligning i Kommunerne søges efter Udvalgets Forslag i en Udvibelse af Overligningskommissionens Myndighed. Ifølge den forrige Krigsskattelev havde Overligningskommissionen kun at sætte sig i Bevægelse, naar en Klager førte Anke over, at hans Indtægt var for høit anslaaet, men ikke naar hans Klage var begrundet i, at han var sat for høit i Skat, fordi andre Skatydere i Kommunen var satte for lavt, og Skatteprocenten herved var bleven høiere end den burde være. Paa Grund heraf var Klagerne over de heraf følgende, ofte meget betydelige, Feil udelukkende henviste til Indrigsministeriet, som kun i meget ringe Omfang synes at have gjort Brug af den ved Loven tildelte Myndighed til at forlange en Ligning omgjort. Efter Udvalgets Forslag skulde Overligningskommissionen kunne tage hele Ligningen for en Kommune under Overveielse, og om den finder, at enten Loven eller Beledningen i væsentlige Punkter er misforstaaet, eller at der er lagt en urigtig Maalestok til Grund ved Bestemmelsen af et større Antal Skattepligtiges Indtægter, ved en paa Grunde støttet Kjendelse omstøde den foretagne Ligning, og forlange en ny Ligning foretagen. Overligningskommissionen skulde paa denne Maade sættes i Bevægelse af Amtsrådet (for Kjøbstædernes Vedkommende af Indrigsministeriet), som navnlig igjennem Skattekommissairernes Indberetninger vil faae særlig Leilighed til at komme til Kundskab om, hvorvidt der er Grund til at formode, at Loven i enkelte Kommuner ikke har fundet en heldig Anvendelse, men som derhos altid bør forelægge Overligningskommissionen Sagen, naar Skatteprocenten i en Kommune overstiger et vist Beløb, som Udvalget har meent, at man kunde ansætte til $3\frac{1}{2}$, eftersom det da bliver af Bigtighed at faae nøiere undersøgt, om Skatteprocentens Størrelse ligger i at Kommunen har faaet et for høit Kontingent i Forhold til sin Skatteevne, eller i, at der er begaaet gjennemgaaende Feil ved Indtægtsansættelsen. For at Overligningskommissionen under denne Prøvelse ikke skal savne faktiske Oplysninger, vil det formentlig

være rigtigt at bestemme, at Skattekommissairerne og et af Ligningskommissionens Medlemmer ere tilstede ved Forhandlingerne.

Det ansees ikke nødvendigt at fastsætte noget Honorar enten for Overligningskommissionens Medlemmer eller for Skattekommissairerne. Men, da begge Hverv formodentlig af de Fleste ville blive anseet for temmelig besværlige, foreslaaer man, at ansætte Diæterne og Befordringsgodtgjørelsen lidt rundeligt. Udgiften bør formentlig bæres af Statskassen.

I det Foregaaende er givet en Fremstilling af Grundene for de Hovedforandringer i Lovudkastet, som Udvalget agter at bringe i Forslag. Men ved Siden heraf er der adskillige andre Punkter, i hvilke Lovudkastet efter Udvalgets Anskuelse trænger til Forbedring. Der har under Lovens Udførelse hist og her vist sig Huller, som trængte til at udfyldes, Mangler, som trængte til at afhjælpes. Derhos er Lovudkastets Redaktion ikke som den bør være; den blev sidst i væsentlige Afsnit til ved Folkethingets Initiativ, og igjennem Endringsforslag, vedtagne dels ved 2den dels ved 3die Behandling; Følgerne heraf viste sig tydeligt i Lovens Form, og Indrigsministeriet har med større Strengthed end nødvendigt holdt paa det ifjor Vedtagne, ogsaa i det rent Formelle. Vi skulle nu ved at gjennemgaae de enkelte Paragrapher gjøre Rede for Grundene til alle de Forandringer, som vi ville bringe i Forslag.

§§ 1—5.

I disse falde de mest indgribende af de Forandringer, for hvilke vi ovenfor have fremsat Grundene, navnlig Syllands Tritagelse for Krigsskat for 1865—66, Færøernes Krigsskattens Ophævelse, Ansættelsen af Skattekontingentet for Kjøbenhavn, Kjøbstæderne og Amtene, Principerne for sidstnævntes Fordeling imellem de enkelte Kommuner. Derhos indeholde disse Paragrapher allerede væsentlige Redaktionsulemper, idet navnlig de sidste 3